

Heti biztató üzenetek 3.1. Hitvallók nyomában 1.

„Noé így is tett: mindenben úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki.”(1Mózes 6,22)

Noé a ragyogó napsütésben belefog egy bárka megépítésébe. Nem tudjuk, hogy értett-e a fa megmunkálásához, látott-e már életében hajót és értett-e a hajózáshoz. Egy dolgot tudunk róla: igaz ember volt. Igaz ember volt, egyedülként az egész világon. Minden ember a vágyainak, ösztöneinek, indulatainak élt, a világ pedig kibírhatatlan helyé vált.

Érdekes ezen elgondolkodni egy olyan korszakban, amikor az emberi szabadságot az álmok megvalósításával azonosítják sokan. Akkor érzem szabadnak magam, ha úgy élhetek, ahogy akarok. Ha annak élhetek, aminek akarok. Semmi alkalmazkodás, semmi kötelezettség, semmi helytállás! Csak élvezet, kényelem és éber álmodás! Hogy hova vezet ez?

Noé napjaiban tomboló gyűlölethez, önzéshez és gonoszsághoz vezetett. Az emberek szívét betöltötte és eluralta a romlottság. Ebben a világban élt Noé. Ebben a világban, mely nem ismert igazságot, könyörületet, szeretetet, sem Istent, csak vágyat. Megvalósítandó vágyat.

Noé viszont nem ilyen ember volt. Noé ismerte Istent. Noé meghallotta Istent. Nem tudjuk, hogyan történt. Isten egyszer csak megszólalt. Nem írja a Biblia, hogy álomban vagy jelenésben, angyal által vagy személyesen. Mintha csak megszólalt volna Belőle a bánat.

Fájt neki ilyennek látni a szépnek teremtett világot. Nem volt benne szépség. A csámcsogás harácsoló hangja visszhangozta be a létet, s megszürcült valamennyi színe mely gazdagította az éltet. Az Úr megszólalt. Véget vet ennek a romlottságnak. Eső borítja el a világot. Olyan özönvíz lesz, mely elmossa a gonosz emberiséget! De elmossa az állatokat, növényeket, az egész menthetetlen romlott mindenséget!

De Noénak és családjának megkegyelmezett. Ezért kell bárkát építenie, hogy megmenekülhessenek. A bárka hatalmas építmény lesz. 134 méter hosszú, 22 méter széles, 13, 4 méter magas. Egyedül lát neki a hatalmas munkának. Hitét nem szavakban vallja meg. Hitvalló életét a fába munkáló engedelmességén át láthatjuk meg.

Nem kérdez, nem tiltakozik. Cselekszik. Nem kérdezi: Uram, hogyan? Mi az a bárka? Olyan én sohasem láttam! Alkalmasnak tetszem? Mi okból? Érettem irgalmazz inkább a világnak, s állj el szörnyű szándékodtól!

Nem mond efféléket. Sőt, semmit sem mond. Csak munkához lát. Kezdi megmunkálni – talán életében először – a fát. Készül a bárka. Egyetlen egyszer fordul még elő ez a szó a Bibliában, Mózes viaszos kosarára használja az Írás. Jelzi, hogy Isten adja, mert meg akar tartani. Meg akar menteni. Isten kegyelme néha kézzelfoghatóvá válik, néha teste van, fizikai valósága és dimenziója.

Megmentő eszközzé lesz ez a famonstrum a családnak, állatoknak, növényeknek (hisz az állatok és önmaguk táplálására és magként bizonyára sok növényt magukkal vittek). De befért volna más is a bárkába? Ha térdre esik néhány ember, könnyek között könyörögve bebocsátást a megtartó bárkába, vajon lett volna hely számukra?

Ma is van hely. S ma is vannak bárkaépítők. Talán mi is azok lehetünk, akár ezen a héten is, ha csendes engedelmességgel építünk, Nem kérdezzük, nem tiltakozunk, talán meg sem szólalunk. Csak építünk.

Milyen szép kép: építeni Isten kegyelmének eszközét! A megmentő és megtartó bárkát. Sokak szerint e bárka maga az egyház. Szép gondolat. De ahhoz az Úr hangjára hallgatva kell Noéknak ácsolnia. Akkor bizonyára valóban sokak megmenekülésének záloga.

Igen. A bárkát az engedelmesség, az alázat és az Istenre figyelés emeli. Jó ha mindezt lehet rajtunk látni! Hogy van bennünk alázat, odahallgatás, figyelem. A görög nyelvben e szavak össze is olvadnak: engedelmeskedni annyit tesz, mint odahallgatni. Magyarul is mondjuk: „hallgat rá”.

Hallgatok-e Istenre? Fontos kérdés, ezért elkerülhetetlen a válaszáért megharcolt önvizsgálat. Isten kegyelmének kibontakozása lehet ugyanis az engedelmességünk jutalma, ami több az én jólétemnél és megmenekülésemnél – *családom* üdve bontakozhat ki belőle...

[Demiah](#) képe a [Pixabay](#) -en.